

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 3 lutego 2017 r.

w sprawie R. W. i T. W.

skazanych z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

w przedmiocie oczywistej omyłki pisarskiej

na podstawie art. 105 § 1 – 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2016 r., III KK 303/16, w ten sposób, że w punkcie III. tego orzeczenia określenie „osiemset osiemdziesiąt i 60/100 złotych”, zastępuje sformułowaniem „osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100 złotych”.

UZASADNIENIE

Na podstawie paragrafu 4 ust. 1 i 3 oraz paragrafu 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801), w punkcie III powyższego postanowienia zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy skazanych R. W. i T. W. - adwokata A. P., Kancelaria Adwokacka w O., prawidłową kwotę 885, 60 zł, obejmującą także 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na ich rzecz. Natomiast słownie błędnie wyrażono tę kwotę, gdyż zamiast sformułowania „osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i 60/100”,

użyto określenia „osiemset osiemdziesiąt i 60/100 złotych”. W tej sytuacji należało dokonać sprostowania wskazanej oczywistej omyłki pisarskiej.

aw